

Nr 183.

Av herr **Ward m. fl.**, *angående sociala hjälpåtgärder för de säsongarbetslösa och för av krisen hårt drabbade yrkesgrupper.*

Ett stort antal av vårt lands arbetare äro utsatta för en varje år återkommande omfattande säsongarbetslöshet. Endast ett fåtal av dessa arbetare åtnjuta kompensation för denna säsongarbetslöshet genom ett högre löneläge. I de fall den förekommer, är denna kompensation varken tillräcklig eller ägnad att på ett tillfredsställande sätt utjämna inkomsterna mellan arbets- och arbetslöshetsperioderna.

Samhället har ägnat sin uppmärksamhet åt de problem, som äro förknippade med säsongvariationerna på arbetsmarknaden, men hittills har diskussionen i dessa frågor huvudsakligen rört sig om möjligheterna att genom produktionstekniska åtgärder förlänga arbetssäsongerna eller att genom lämplig växling av arbetskraften inom verksamhetsområden, som ha säsong på olika tider av året, söka avhjälpa svårigheterna för de anställda. Sålunda har dessa problem behandlats bland annat av den Nothinska s. k. mammututredningen och nu senast av byggnadskostnadssakkunniga. Emellertid torde det dröja innan några praktiska resultat av de sakkunnigas uttalanden komma till synes på arbetsmarknaden. Under väntetiden är det därför nödvändigt att statsmakterna vidtaga åtgärder syftande till att underlätta möjligheterna för de av säsongarbetslösheten drabbade att klara sig genom arbetslöshetsperioderna. Svårigheterna hoga sig för dem, dels genom den alltmer krympande arbetssäsongen, exempelvis inom byggnadsindustrin, dels genom den inträdda dyrtiden.

Samhällets hjälpåtgärder för de arbetslösa ha hittills icke omfattat säsongarbetslösheten enär antingen arbetsinkomsterna räknats ligga så högt under arbetssäsongen, att vederbörande borde kunna klara sig själv över arbetslöshetsperioden, eller också att en växling av arbetskraften mellan olika arbetsområden varit den naturliga lösningen. Denna princip har upprätthållits såväl inom den av arbetslöshetskommittéerna bedrivna hjälpverksamheten som inom den statsunderstödda arbetslöshetsförsäkringen. Inom försäkringen har detta förhållande särskilt markerats genom att arbetslöshetskassa inom säsongyrke helt eller delvis måste upphöra med understödsutbetalningen under den del av året, då sysselsättningsgraden är lägst. Detta förhållande har säkerligen bidragit till svårigheterna att vinna förståelse för arbetslöshetsförsäkring bland säsongfackens arbetare.

De omfattande utredningar, som sysslat med här ovan berörda problem, ha icke och kunna icke heller inom överskådlig tid väntas giva positivt resultat i säsongutjämnande syfte. Det torde därför vara ett berättigat krav från de arbetare, vilka äro berörda av säsongvariationerna på arbetsmarknaden, att de sociala hjälpåtgärderna ifråga om säsongarbetslösheten bliva föremål för en ingående utredning. Detta synes vara desto angelägnare, som många arbetare inom säsongfacken allt sedan krigsutbrottet varit utsatta för en omfattande krisarbetslöshet och därigenom fått sin ekonomi undergrävd. Utredningen bör omfatta såväl den av statens arbetsmarknadskommission bedrivna hjälpverksamheten som den statsunderstödda arbetslöshetsförsäkringen. Beträffande arbetslöshetsförsäkringen bör undersökas, huruvida icke extra ordinära statsbidrag kunna lämnas till arbetslöshetskassor, inom vars verksamhetsområde krisen drabbat särskilt hårt.

Under hänvisning till vad ovan anförts, få vi hemställa,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om skyndsamt utredning angående sociala hjälpåtgärder för de säsongarbetslösa och för av krisen hårt drabbade yrkesgrupper.

Stockholm den 22 januari 1942.

Karl Ward.

John Lundberg.

P. A. Sköldin.

Sigvard Ohlsson.

Anders Lif.

David Hall.

Torsten Nilsson.

Einar Jonsson.